

Прѣдисловіе.

Между знанія-та, колко-то дѣйствувать за украшеніе на память-тѣ человѣческѣ, Землеописаніе-то дръжи най прѣво-то дѣйствително мѣсто. Неможе нѣкой да прочете нити ветхѣ, нити новѣ. Исторіѣ, безъ да знае Землеописаніе. Понеже употребленіе-то на таѣхъ науѣхъ е свѣщенно, и така е нужно да промыслимъ за дѣца-та, колкото можемъ полесны срѣдства да принесемъ занаячанье-то и.

Землеописаніе-то не ся ограничавѣ само да покаже мѣста-та и рѣстоянія-та тѣхны; нѣ учи ны да познаемъ и нравы-тѣ на народы-тѣ, правленія-та имъ, добрини-тѣ и злини-тѣ имъ. Показва ни и величіе-то Божіе; зашто-то въ чудесны-тѣ на естество-то дѣла е свѣтъ-тѣ, мъдрость-тѣ, сила-та и добрина-та на Творца.

Жители-тѣ на извѣстиѣхъ-тѣ земѣхъ сѣ по-много отъ хылядѣ миліоны, и ся дѣлѣтъ на Два голѣмы отдѣлы, — на дивы и питовны.

Диви-тѣ живѣтъ въ пустыни, въ бѣдственны колибы, и ся прѣмѣщивѣтъ отъ едно мѣсто на друго; немѣтъ законы, благородны чюства, и нѣкои нито вѣрѣ (служеніе). Текива сѣ: Теидони-тѣ, Боскемани-тѣ и други въ Африкѣ; ведно и жители-тѣ на новѣ Зеландіѣ, които ся и ядѣтъ одинъ други, колкото пѣти ся хванѣтъ въ бой.